

Bemutató az Operaházban.

Első ízben került színpadra *Krudy Gyula* megzenésített műve. «Az arany meg az asszony» című egyfelvonásos a magyar irodalom egyik legragyogóbb gyöngyszeme. Évekkel ezelőtt 150-szer adták a «Modern színpad»-on. Megzenésített formájában is sikert ér el minden bizonnyal, erről a zeneszerző *Kenessey Jenő* gondoskodott, aki meghagyta a teljes irodalmi anyagot. A párbeszédék eredeti Krudy szövegek s csupán egy-két epikus rész maradt ki, az is azért, mert az opera dramaturgiai követelménye nek így jobban megfelelt.

Kenessey Jenő vezérkönyve nagyzenekart ír elő. Ennek ellenére a kamarazenekar színeit halljuk. A drámai jeleneteknek önálló életük van, azok formai egységére különös gondot helyezett a zeneszerző. A sokrétű színhatás közül kiemeljük a lírai hangulat és a drámai feszültség közötti emelkedést. Közben-közben derűs részek is csillognak, de csak azért, hogy annál megrázóbb legyen a végkifejlődés. A tetőfokon a szereplők quintettben énekelnek, a zenekar pedig rugalmasan alkalmazkodik a szövegben rejlő erőhöz. *Kenessey* zenéje ízes magyar muzsika. A magyar jelleg elsősorban a ritmikában rejlik, ehhez *Krudy Gyula* pompás szövege is segítségül volt. De magyarnak érezzük a művet a dallanifelepítésben és hangulataiban is.

Őszinte, komoly nyeresége a magyar operairadalomnak.

«Az arany meg az asszony» nem az első színpadi műve *Kenessey*nek. 1937-ben mutatták be az Operaházban a «*Csizmás Jankó*» című táncjátékát, 1938-ban pedig a *Pauliniféle «Csupajáték»* számára írta az «*Enyém a vőlegény*» című énekes táncjátékot. Az utóbbit nemcsak Budapesten, de Londonban is sikerrel játszották. *Kenessey Jenő* egyébként *Lajthánál* és *Siklósnál* tanulta a

zeneszerzést s 1929 óta dolgozik az Operaháznál, előbb mint korrepetitor, 1932 óta pedig karmesteri minőségben. Művét a bemutatón ő maga vezényelte stílusosan és lendülettel.

Az Operaház előadása a zeneszerző elképzelése szerint «kamara-előadás». Egy XVI. századbéli löcsei patricius ház boltozatos nappaliját ábrázolja a színpad, baloldalt tűzhellyel, jobboldalt virágos ablakkal. Ebben a hangulatos, melegfényű szobában pereg az előadás, melynek minden egyes szereplője kitűnő. *Rösler Endre* értékes tenorja áll a cselekmény középpontjában. Őt ingatja meg az arany s ő mond le a szerelemről a kincs kedvéért. Alakítása tüzes és verbő. *Kórész Endre*, a ház urának szerepében hálás alkalomhoz jut nemesfényű basszusának csillogtatására. Csendes, idősebb úr, aki inkább a fortélyhoz folyamodik, mint az erőszakhoz. Különösen a pianói ragyogók. Csak igazi művész tud ennyire piano énekelni. Az egyetlen női szerepben *Osváth Júlia* mutatja meg szépségét, ének- és játékbeli készségét. Szerepének felépítésével azonban nem értünk egyet. Túlságosan hirtelen lett szerelmes a kapitányba, nem láttuk kibimbózni ezt az érzést. A derűről *Lauriszin Lajos* és *Komáromy Pál* gondoskodik, *Szabó Miklós* pedig ismét elsőrangú.

Összegezve az elmondottakat, Operaházunk végre átnyújtotta közönségének azt, amire már évek óta várunk: a zenéjében és cselekményében is magyar művet. S ha ez még mindig nem is a várt nemzeti opera, örömmel köszöntjük, — és reméljük a legteljesebb sikert.

A. Balogh Pál.